

30/08/2024

Λιτάνευση της εικόνας του Αγίου Αλεξάνδρου στην Καρδίτσα

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων](#)

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεος, το εσπέρας της Πέμπτης 29 Αυγούστου 2024, χοροστάτησε στην ακολουθία του Εσπερινού επί τη ιερά μνήμη του εν αγίοις πατρός ημών Αλεξάνδρου, αρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό Αγίου Αλεξάνδρου Καρδίτσας.

Ακολούθησε η λιτάνευση της εικόνας στην πλατεία Γιολδάση και η ευλόγηση των άρτων.

Στο κήρυγμά του ο Ποιμενάρχης απευθυνόμενος στους ευσεβείς πιστούς, ανέφερε:

«Πάντοτε στις εορτές των Αγίων της Πίστεώς μας αδερφοί μου, ανάγεται η μνήμη τους, εις την πνευματική σφαίρα της Εκκλησίας, είτε εμείς εδώ κάτω έχουμε καύσωνα, είτε χειμώνα βαρύ, είναι λαμπρά η Πανήγυρις του Αγίου, των Αγίων της Πίστεως. Και η Εκκλησία απόψε μας συναγάγει όλους μας για να εορτάσουμε έναν μεγάλο πατέρα της. Είναι ο Άγιος Αλέξανδρος, δημοφιλής και λαοφιλής Άγιος, που όντως έχει ευλογηθεί η πόλη μας να έχει ναό επ' ονόματί του, κάτι σπάνιο, ο οποίος έζησε την εποχή του Μεγάλου Κωνσταντίνου, Αυτοκράτορας της Κωνσταντινούπολης ήταν ο Μεγάλος Κωνσταντίνος και βέβαια ο Άγιος Αλέξανδρος ήταν διάδοχος του Αγίου Μητροφάνους, ενός πράγματι αγιωτάτου διδασκάλου και πατρός της Εκκλησίας, ο οποίος εξαιτίας της μεγάλης του ηλικίας δεν μπορούσε να συμμετάσχει στην Πρώτη Οικουμενική Σύνοδο, γι' αυτό και έστειλε ως εκπρόσωπό του τον πρεσβύτερο τότε της Εκκλησίας της Κωνσταντινούπολεως, τον Αλέξανδρο.

Μετά από το τέλος της Πρώτης Οικουμενικής Συνόδου και της επιστροφής του Αλεξάνδρου στην Κωνσταντινούπολη από τη Νίκαια της Βιθυνίας, το 325 μ.Χ., άγγελος Κυρίου ενημερώνει τον Άγιο Μητροφάνη, περί των αποτελεσμάτων της Ιεράς Συνόδου και της συμβολής του Αγίου Αλεξάνδρου στις αποφάσεις της Πρώτης Οικουμενικής Συνόδου. Και ήταν σύνηθες εάν διαβάσουμε τα πρακτικά των Οικουμενικών Συνόδων, επίσκοποι και αρχιεπίσκοποι τοπικών εκκλησιών να εκπροσωπούνται από πρεσβυτέρους των τοπικών εκκλησιών όπου διακείμαναν.

Εκεί στην Πρώτη Οικουμενική Σύνοδο όπως όλοι γνωρίζουμε, καθιερώθηκε το δόγμα της Θεότητας του Ιησού Χριστού, διότι ο Άρειος και οι αρειανιστές πίστευαν και ομολογούσαν και δίδασκαν ότι ««ην χρόνος ότε ουκ ην»». Δηλαδή υπήρχε προτέρα κατάσταση κατά την οποία ο Υιός, δεν ήταν, δεν προϋπήρχε μαζί με τον Πατέρα. Αυτό σημαίνει όμως ότι έχουμε ενώπιόν μας τον Υιό υποδεέστερα του Πατρός, κτίσμα του Πατρός, όχι φως εκ φωτός αληθινών, ομοούσιων με τον Πατέρα και έχουμε και εισαγωγή διαρχίας, αλλά και κτιστής καταστάσεως μέσα στην Τριαδική Θεότητα. Ο Αλέξανδρος αγωνίστηκε πάρα πολύ για να γίνει γνωστό το δόγμα της Οικουμενικής Συνόδου και να επιβεβαιώσει αυτήν την πίστη της Εκκλησίας σε αυτήν την διδασκαλία της. Και ο άγγελος Κυρίου υπέδειξε στον Άγιο Μητροφάνη ότι ο Αλέξανδρος θα είναι ο διάδοχός του, πράγματα τα οποία ο Άγιος Μητροφάνης τα ανακοίνωσε και ο λαός όταν κοιμήθη ο Άγιος Μητροφάνης, «Ένι στόματι καί μιᾷ καρδίᾳ», ανέδειξαν και εξέλεξαν τον Άγιο Αλέξανδρο, Αρχιεπίσκοπο Κωνσταντινουπόλεως, ο οποίος συνέχισε το έργο του Αγίου προκατόχου του μέσα στην Εκκλησία.

Η αλήθεια είναι ότι από τότε, η αρειανική έριδα, το σχίσμα, η αίρεση μέχρι σήμερα ταλαιπωρεί την Εκκλησία, με τις διάφορες πεντηκοστιανές και χιλιαστικές αιρέσεις, οι οποίοι αμφισβητούν την Θεότητα του Ιησού Χριστού και τον θεωρούν υποδεέστερο πλάσμα και κατάσταση υποδεέστερη μέσα στην δυαδική Θεότητα. Ενώ η Ορθόδοξη Εκκλησία, με την διδασκαλία της και με το βίωμά της και με την εμπειρία της, ορθοτομεί τον λόγο της αληθείας και διδάσκει την αληθινή γνώση και διδασκαλία.

Όταν ανέβηκε στον αρχιεπισκοπικό θρόνο της Κωνσταντινουπόλεως ο Άγιος Αλέξανδρος, είχε ήδη κοιμηθεί ο Μέγας Κωνσταντίνος· και διάδοχός του ήταν ο γιος του, Κωνσταντίνος και εκείνος, ο οποίος όμως ήταν αρειανός, ακολουθούσε την αίρεση των αρειανών. Γι' αυτό και ο Άγιος Αλέξανδρος, ήταν αναγκασμένος να αγωνιστεί διπλά, όχι μόνον εναντίον της αιρέσεως, αλλά και εναντίον του αυτοκράτορος, της πολιτείας, που πολλές φορές συμβαίνει ακόμη και σήμερα, η πολιτεία να εμπλέκεται στα πράγματα της Εκκλησίας, η πολιτεία να δείχνει δρόμο και γραμμή για την πίστη και το ήθος των ανθρώπων, που αυτό είναι αποτέλεσμα

της αγνωσίας, της μη πνευματικής καταστάσεως αυτών που εκφράζουν την πολιτεία διαχρονικά, ή επειδή υπάρχουν κάποιες πολιτικές σκοπιμότητες, οι οποίες πρέπει να εξυπηρετηθούν εις βάρος του δόγματος, του ήθους και του έθνους της Εκκλησίας.

Ο Άγιος Αλέξανδρος αγωνίστηκε γι' αυτά αδελφοί και αγωνίστηκε και για την κοινωνία, για τους ανθρώπους, όταν εκείνοι δυστυχούσαν και δυσκολεύονταν για να μπορέσει με αυτόν τον τρόπο, να δείξει ότι μέσα στην Εκκλησία χωρούνε όλοι, χωρίς καμία εξαίρεση και να δημιουργήσει τις προϋποθέσεις, ώστε πράγματι η πίστη της Εκκλησίας να συνεχίζεται να υπάρχει και να υφίσταται. Και βέβαια, το τέλος του, ουσιακό μέσα στην Εκκλησία. Ένα τέλος Άγιο και δοξασμένο, όπου εμείς από τότε μέχρι σήμερα που εκοιμήθη, τον τιμούμε και τον δοξάζουμε και άνθρωποι παίρνουν το όνομά του άνδρες και γυναίκες, τιμώντας τον Άγιο τον λαοφιλή και λαοπρόβλητο αυτόν Άγιο του Θεού, εν αντιθέσει με τον Άρειο, ο οποίος κι αυτός έχει παραμείνει στην ιστορία ως ένα αρνητικό παράδειγμα της κακολοξίας και της κακής διδασκαλίας μέσα στην Εκκλησία.

Ανέφερα στην αρχή ότι, οι μνήμες των Αγίων είναι φαιδρά και λαμπροί πάντοτε. Και είναι φαιδρά και λαμπρή η μνήμη των Αγίων αδερφοί μου, πάντοτε σε πνευματικό επίπεδο, πέρα από τα δικά μας τα εδώ τετριμμένα και της καθημερινότητας, όπως ακριβώς πνευματική ήταν η παρουσία του Κυρίου μας Ιησού Χριστού εις τη ζωή των ανθρώπων. Οι Άγιοι αναδεικνύονται φίλοι Ιησού Χριστού.

Οι Άγιοι, ομοιάζουν τον Ιησού Χριστό, με τη ζωή τους πρώτον και κυρίως με την ηθική τους ζωή, με την εγκράτειά τους με την άσκησή τους στην πνευματική και στη συνέχεια, προσπαθούν να ομοιάσουν στον Ιησού Χριστό στην διδασκαλία και στον δόγμα και στην έκφραση της πίστεως. Και ο Ιησούς Χριστός ήρθε ανάμεσά μας, εν δυνάμει και εν εξουσία.

Διαβάζουμε στο κατά Ματθαίου Ιερό Ευαγγέλιο, ότι ο Κύριός μας λέγει, ότι ήρθα λέγει, όχι για να καταλύσω τον νόμο των προφητών, αλλά για να τον ολοκληρώσω. Δεν ήρθα, λέει, να καταργήσω τον νόμο που έδειξαν οι προφήτες και τον δρόμο της παρουσίας του Θεού στη ζωή των ανθρώπων, αλλά για να τον ολοκληρώσω. Αυτό σημαίνει ότι είχε εξουσία πνευματική. Πρώτον και κυριότερων, πάνω από τους προφήτες· γιατί ήταν Αυτός που έστειλε τους προφήτες ανάμεσα στον λαό του Θεού· και δεύτερον για να ολοκληρώσει τον νόμο και από την περίοδο του νόμου, να βγούμε στην περίοδο της χάριτος. Αυτό όμως, γίνεται μέσα σε πνευματική εξουσία που έχει ο Θεός επάνω μας και εμείς καλούμαστε μόνοι μας και εν ελευθερία, να τον ακολουθήσουμε. Να τον πιστέψουμε ή να μην τον πιστέψουμε. Να τον αποδεχθούμε ή να μην τον αποδεχθούμε. Να ακολουθήσουμε εξ' ολοκλήρου τις εντολές του και όχι μέρος των εντολών του, ή να μην τις ακολουθήσουμε στη ζωή μας. Και Εκείνος, ένα πράγμα μας έδωσε. Μετανοείτε και

πιστεύετε. Αυτό ήταν το παράγγελμα του Θεού. Του φανερωθέντος Ιησού Χριστού στη ζωή μας.

Ο Άγιος Αλέξανδρος, ως γνήσιος φίλος Ιησού Χριστού, αυτό εύχεται απόψε να μας υπενθυμίσει και να μας διδάξει, ότι πρέπει να πιστεύουμε ακλόνητα στην πίστη της Αγίας Εκκλησίας. Να μην παραχαράσσουμε τα δόγματα και την διδασκαλία της και το έθος της και την εμπειρία της, το βίωμά της και, μετανοώντας γι' αυτά τα οποία εμείς κάνουμε, να ενσωματωνόμαστε στο σώμα της Εκκλησίας που έχει κεφαλή της τον Ιησού Χριστό και μέλη της τους Αγίους και όλους εμάς.

Χρόνια πολλά και ευλογημένα”.

